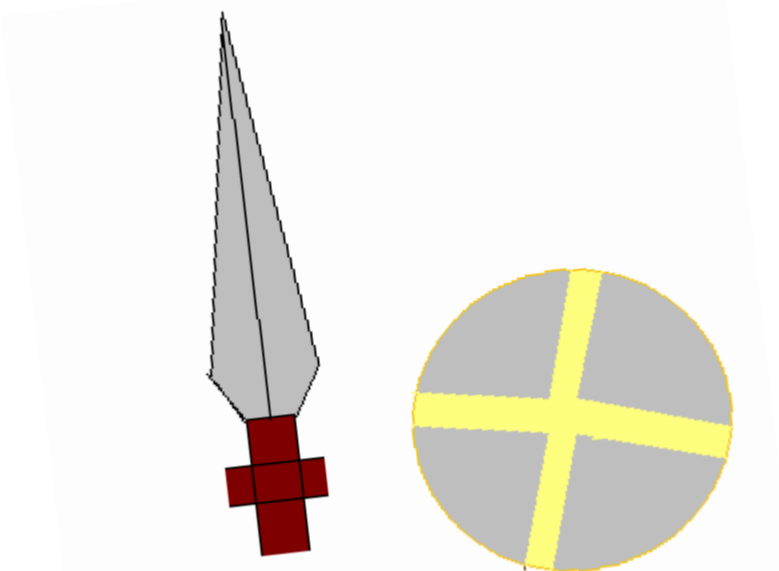

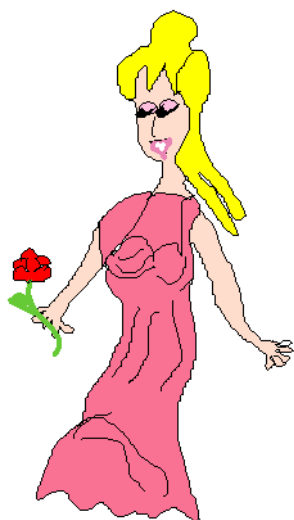
U potrazi za božicom

Jednom davno, u sedmom nebu u gustim oblacima, Zeus pozove cijelo kraljevstvo grčkih bogova da im objavi važnu vijest. Tjedan dana prije udaje njegove kćeri Afrodite oteo ju je rimski bog Mars, a trebali su odlučiti za koga će se Afrodita udati od Grčkih bogova. Nipošto nisu željeli miješati obitelji Grčkih i Rimskih bogova. Tada je Zeus odlučio nagraditi onog boga koji prvi pronađe Afroditu. Kao nagradu, pobjedniku će dati ruku svoje divne kćeri. I tako svi Grčki bogovi pohitaju po oružje i svu opremu koja će im trebati za rat kako bi oslobodili Afroditu. Jedan dan poslije svi su već krenuli na dalek put koji vodi preko visokih brda, hladnih planina, osvježavajućih rijeka i suhih pustinja. Prvi krene Ares. Kao što je uobičajeno, ponio je svu ratnu opremu. Koplje, nož, štit i pračku. Lako je prešao prva četiri brda. Bilo je tamo jato lešinara s čeličnim krilima koje je on lako maknuo sa svog puta s pračkom. Nedugo poslije njega krenuo je Dioniz. On se opskrbio s mnogo namirnica i pića. Ponio je kruha, vode, grožđa i naravno: vina! Prvo je krenuo prema suhim pustinjama. Tamo je sreo zmiju čegrtušu koja ga je željela ugristi, a pretvarala se da želi poći s njime na put. Opio ju je sa malo vina, ali naravno da je sebi ostavio većinu. Treći krene Apolon. On nije ponio mnogo ali ipak onoliko koliko je mislio da će mu biti dovoljno za put. Nosio je svoju skromnu odoru, kruh, napitak od

zmajevog mlijeka koja zacjeljuje ranu i daje snagu, harfu i mali nož. On je krenuo na hladne planine jer je smatrao da će taj izazov biti najteže proći. Tamo je bio veliki bijeli medvjed. Apolon ga je ubio sa malim nožem. Ares je tada bio kod suhih pustinja. Kada je došao, ona zmija se već oporavila od vina koje joj je dao Dioniz. Zmija Aresu obeća da će dati da od njene kože napravi čvrsti oklop ako on njoj dopusti da popije malo njegove krvi. Rekla je da ga neće usmrtiti otrovom. Ares joj povjeruje i zmija ga ugrize. Nije više mogao nastaviti put. Dioniz je tada stigao na hladne planine. Neko vrijeme je mirno, iako uz male poteškoće, kročio do vrha. Odjednom je na njegova leđa skočilo nešto veliko. Bio je to onaj gladni medvjed. Medvjed je Dionizu slomio nogu i on nije više mogao nastaviti put dalje. Apolon je stigao na osvježavajuću, široku rijeku. Bio je umoran pa krene popiti malo vode ali voda je imala čudan miris. Apolon ga je prepoznao. Bio je to otrov od bršljanova soka. Nije ga želio popiti pa se zaputi do slapa te rijeke. Vidjelo se da je tamo voda čista i da nije otrovana pa ju popije. Osvježio se i odmorio. U

jednom trenutku sa neba začuje Zeusov glas. Govorio mu je kako je on jedini preostao živ i da se mora boriti da spazi Afroditu. Kad je Apolon to čuo, brzo se išao još bolje pripremiti pomoću onoga što ga je okruživalo. Od dugih i čvrstih grana napravi koplja koja je posuo sa opijajućim vilinim prahom i u njih je učvrstio trnje. Od lijana je napravio bičeve. Krenuo je prema Rimu u kojem će se odvijati borba. Kad je prešao kamenu cestu i jedno brdo, našao se u Rimu, gradu koji se na prvi pogled čini čarobnim ali koji je ipak opasan. U prvom je hramu ugledao kako Mars drži Afroditu zatočenu i svezanu. Apolon mu se prikrađe iza leđa i vikne Marsu da je stigao. Mars mu se rugao kako se otkrio prije borbe. Odmah su napali jedan drugog. Mars pokuša mačem probosti Apolona u trbuh ali Apolon se brzo uzmaknuo. Apolon je izvadio svoj bič od lijana ali je i on promašio. Mars je bio vrlo snalažljiv. Kada su obojica bili na rubu snaga, Apolon brzo popije ono mlijeko zmaja koje mu je zacijelilo rane i vratilo snagu. Izvuče dugo koplje i probode Marsa u srce. Kada se uvjerio da je mrtav, oslobodi Afroditu i uzme Pegaza iz grada. Njih dvoje su sretno odletjeli natrag domu. Kada su stigli u sedmo nebo, Zeus je ugledao kako je Apolon bio mudar. Apolon i Afrodita su se vjenčali u njihovu kraljevstvu. Afrodita je rodila male bogove blizance i svi su zauvijek živjeli sretno.

Autor: Lorena Knežević, 5.b

OŠ Dvor